

L'Esquellot

PUBLICACIÓ HUMORÍSTICA

Surt el primer i tercer diumenge de cada mes

Preu: 20 cèntims

Granollers, 4 Juny 1933

Redacció i Administració: Rec d'en Puig

Trimestre, 1 pta.

L'Ascensió Mercat de Promeses

Què bonic es llevar-se de bon matí! Què bell és gaudir de la sortida del sol en aquests temps primaverals que correm!

Còm compadim aquells que no s'han omplert mai els pulmons de l'aire matinal i còm envegem els qui poden omplir-se els pulmons d'aquest aire matinal, a les set de la tarda! Ah! Eh! Ih! Oh! Uh!...

Després d'haver pensat aquestes cursileries, ens férem el propòsit ferm i decidit de llevar-nos el dia següent a les sis del matí. No n'hi havia per menys. L'endemà era el mercat de l'Ascensió: el mercat dels promesos. No podiem mancar-hi de bon matinet, amb la butxaca plena de calderilla, a provar sort entre les marmanyeres de l'amor.

Posàrem el despertador a l'hora, ens tallàrem les ungles dels peus, férem una paròdia de la pel·lícula "Cazando fieras vivas", i després d'aquesta cinegètica operació ens adormirem amb l'esperança d'un amor i amb el desig de que el despertador s'espallés i no ens fes la gaitza.

El desig, però, no es complí. A les sis en punt les seves alegres notes ens obligaren a llevar-nos i a poder admirar des del nostre balcó la sortida del sol, que anava acariciant amb els seus raigs tot aquest munt de cases i guàrdies urbans que formen la ciutat de Granollers. Què bonic és matinejar! Què m'agradaria poguer ésser ric per poguer-me llevar ben d'hora cada dia!...

Ja en pla optimista, vaig vestir-me, tot cantant allò de "Tres passos n'he fet en terra; no sé si el President de la República em dirà res;— tararà, tararà", etc., etc. I després d'haver-me fumat una cigarreta, vaig ficar-me altra vegada al llit. A mi, no, home! Qui em vulgui fer llevar d'hora, que vagi a Salamanca...

Les deu acabaven de devallar, quan vaig llevar-me per segona vegada. I sense vestir-me, perquè ja hi anava, vaig sortir a comprar xicota.

Davant de la farmàcia Parera vaig aturar-me. Ficada en el seu cistellet, vaig veure-hi una xicoteta que

anava força a l'hora. La marmanyera, que era de Llissà, va dir-me:

—Deu pessetes; és del millor que corre.

—I fa molts ous a la setmana?

—Què s'ha cregut?... Jo venc promeses i no gallines. Per qui m'ha pres?—va contestar-me en to irat.

Havia ficat la pata. Com que trobava que aquella xicoteta per deu pessetes era massa cara, per dissimular vaig entaular-hi conversa, interessant-me pel negoci.

—No m'en parli; cada dia està pitjor — va dir-me.—Fa poc més d'una hora he venut la seva germana gran. Doncs, bé; no n'he pogut treure més de dotze pessetes, i no es cregui que estigués malament, no. En el moment de vendre-la, volia treure-li dos queixals d'or que portava, però el comprador s'ha fet fort en volguer la noia i els queixals per dotze pessetes, i no m'ha quedat altre remei que donar-li.

Aquesta, la Pepeta, com que no en té, puc donar-li per deu peles. Apa, home, decideixi's. Si se la queda, li donaré el noi petit per torna.

Vaig excusar-me, i en preguntar-li les causes de la crisi, va dir-me:

—Hi ha excés de producció. Altres anys, quan portàvem noies al mercat, donava goig, te les preniem de les mans. Avui dia n'hi ha masses. Com que per una noia que sàpiga cosir, rentar la roba i donar menjar als porcs, de deu a quinze peles és un preu força raonable, tothom, encara no se les veu una mica espigadetes, les porta a mercat i la competència ens mata. No sé on anirem a parar. Fins tinc entès que hi ha pobles que a més de regar-les cada matí, com fem totes les cases productores, les alimenten amb pólvors Pinós per tal de que arribin a l'estat de merèixer abans d'hora. Bé; que se la queda, o què? Miri, tot el més li rebaixaré dues pessetes. Que li convé?

La Pepeta em mirava amb ulls de llàstima. Vaig donar les vuit pessetes. Més tard la vaig tornar a vendre. Van donar-me'n deu. Les affaires sont les affaires. M'he enterat que ara el sol surt a les cinc. Dissimulem.

ELIOTROPO

—Qui vol una promesa de la collita d'aquest any?... Si se m'emporteu la noia, us regalo un noi i tot!!! Aproveiteu la gangall!!!